

ἢ πόθεν προσήρχοντο τὰ μέσα τῆς συντηρήσεως οὗτω πολυδαπάνου οἰκίας, ὡς ἐκείνη, ἣν αὕτη ἐκέτητο. Εἰς τὰς ἑορτάς της, ἀνθρώποι ὑψηλῆς περιωπῆς, ἴσχυροὶ καὶ μὲν ἐπιρρόην συνεχῶς παρουσιάζοντο, πολλαὶ δὲ ἡσαν αἱ προσφοραὶ ὑπανδρείας, θεῖ, ἀ-ἀπέρριπτεν αὕτη· ἀλλὰ τότε αἱ ἀποποιήσεις τῆς τοσοῦτον εὐγενῶς ἐγίγνοντο, ὥστε νὰ μὴ προσθάλληται ὁ ἀποτυχῶν. Μυστήριον τι ὑπῆρχε περὶ τῆς γενέσεως τῆς Μαρίας Σὲντ Σίρ. Ἀλλὰ ὁ ἄριστα πεπληρωφορημένος ἔβεβαίου ἐκείνους, οἵτινες ἡσαν ὀλιγώτερον πεπληρωφορημένοι, διὰ αὕτη ἐγεννήθη ἐν ἀνακτόρῳ, καὶ διὰ ἡ Φίγρα αὐτῆς ἦτο εὐγενής. Εἶναι, οὖτε, περιττὸν νὰ εἴπῃ τις διὰ ἦτο γυνὴ ἐξόχου εὐφυΐας καὶ ἔξαισίου κρίσεως. Ἐὰν δὲ δὲν κατεῖχε τὰ προτερήματα ταῦτα, ὁ Φουκὲς δυστολῶς ἥθελεν ἐκλέξει αὐτὴν. διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοσοῦτον δυσκόλου μέρους, ὡς ἐκεῖνο, τὸ δόποιον αὕτη διαρκῶς ἐκέκλητο νὰ διαδραματίσῃ, οὔτε ἥθελεν ὑποφέρει νὰ διατηρῇ αὐτὴν δυπάναις τοῦ κράτους καὶ μάλιστα εἰς τοιαύτην ἀσωτείαν, εἰς ἣν αὕτη, κατὰ τὸ φαινόμενον, ἡγάπα νὰ παραδίδηται.

Παρὰ τῇ Μαρίᾳ Σὲντ Σίρ, τὴν ἑσπέραν ταύτην, ἀκουμβῶν μὲ τὸν ἀρστερόν, του βραχίονα ἐπὶ τῆς ράχεως τῆς ἔδρας, ἐφ' ἣς ἐκάθητό, εύρισκετο ὁ κύριος (ἄλλοτε Κόμης) Δεβίδις, ἄριστο-κράτης, οὗτοις ἡ περιουσία διεσκορπίσῃ πολὺ πρὸν ἥ ἥ ἐπανάστασίς τοῦ ἀφαιρέσῃ τὸν τίτλον του. Γύψηλός, ὡραῖος, χαρίεις, καλῶς ἀνατεθραύμμένος, καὶ εὐπαίδευτος, ὁ δὲ Βιβιὲ δὲν εἴχεν ἔτι συμπληρώσει τὰ τριάκοντα ἔτη. Πόσον ὡραῖος εἶναι ὁ ἴματισμός του καὶ πόσον προσεκτικοὶ οἱ λόγοι του· ὅταν παρατηρῇ τὸ θύρανιον πρέσωπον τῆς Μαρίας Σὲντ Σίρ καὶ ὅταν ἀφηγήται αἱ ματηρόν τι συμβεβηκός τῆς παρελθούσης νυκτός.

Ο δὲ Βιβιὲ ὑπῆρξε μέγας χριτοπαίκτης εἰς τὰς ἡμέρας τῆς εὐτυχίας του. Τὸ πάθος δὲ τοῦτο δὲν εἶναι ἐκεῖνο, εἰς ὃ ἐχρεώστει τὴν ἀπώλειαν τῆς περιουσίας αὐτοῦ, εἰς τοῦτο ὅμως ὥρειλε τὴν εὔνοιαν του Φουκὲς, ὅστις ἔδιδεν εἰς αὐτὸν χρήματα διὰ νὰ παιίζῃ, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ τηρῇ προσεκτικὰ τὰ ὡτα αὐτοῦ, καὶ νὰ ἀποστέλλῃ αὐτῷ τὸ προϊόν τῆς νυκτίδος ὡς πρὸς τὴν ἔγγοιαν τῶν φλυαριῶν, οἷς ἥκουε παρὰ τῶν συγχαρτοπαικτῶν του, οἵτινες